

ՄԱՅՐ ԱԹՈՌԻՆ ԱՌԸՆԹԵՐ ԾԱՐՏԱՐԱՊԵՏՎԵՐԻ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ 16-ԱՄՅԱԿԸ

Վեհափառ Հայրապետի գահակալության գործը առաջին իսկ օրերից, Նրա հրավերով և նախաձեռնությամբ, Մայր Աթոռին առնթեր կազմվում է հայ անվանի և վաստակավոր ճարտարապետներից բաղկացած մի հանձնաժողով, որն իր ինքնարուին նվիրումով ու գիտական հեղինակությամբ իր վրա է վերցնում և հշմանական, վաճերելի և եկեղեցիների շինարարության անհետաձգելի աշխատանքների շնորհանուր վերահսկողությունը՝ մարմին տալու համար շինարար և կառուցող Հայոց Հայրապետի ծրագրերին։

Հայրապետական նր անդրանիկ կոնսալի Վեհափառ Հայրապետը 1955 թվականի դեկտեմբերի 1-ին, նր գործունեության ապագա ծրագրերի հրականացման ճանապարհի վրա, շեշտում էր.

«Պիտի տքնիք ապա վերանորոգելու և վերազարդելու մեր հայրենի սրբավայրերը՝ վանքեր ու եկեղեցիներ, ինչպիսին են ս. Հոփիսիմեն, ս. Գայանեն, Խոր-Վիրապը, Օշականը, Գեղարդը և որիշներ, որոնք մեր հոգևոր կանքերի պահերը կհանդիսանան ու հոչակած տաճարները աղոթքի և ուխտի, և զմազելի հուշարձանները հայ ճարտարապետության փառքի։»

Այս մտածումների լույսի տակ, Վեհափառ

Հայրապետի հրավերով, 1957 թվականին Մայր Աթոռում կազմվեց ճարտարապետների առաջին հանձնաժողովը նետնյալ կազմով.

1. Ճարտիրոս Սարյան, մեծանուն Վարպետ, Ակարիչ՝ պատվո նախագահի.

2. Ճարտարապետ Միքայել Մազմանյան, արվեստի վաստակավոր գործիչ, «Երևան-Ախագիծ» ինստիտուտի արվեստանոցի վարիչ և Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամ՝ նախագահի.

3. Պրոֆ.-դոկտ. Կարո Ղաֆաղարյան, հայունի պատմաբան ու հնագետ, Երևանի պետական համալսարանի պրոֆեսոր.

4. Ճարտարապետ, պրոֆ. Վարազդատ Հարությունյան, արվեստի վաստակավոր գործիչ, դասախոս Երևանի պոլիտեխնիկական ինստիտուտի և նախագահ Հայաստանի ճարտարապետների միության.

5. Ճարտարապետ, դոցենտ Ռաֆայել Խորյելյան, արվեստի վաստակավոր գործիչ, Հայաստանի պետական նախագծային ինստիտուտի ճարտարապետական արվեստանոցի վարիչ և գիտաշխատող արվեստի ինստիտուտի.

6. Ճարտարապետ Կոնստանտին Հովհաննեսյան, արվեստի վաստակավոր գոր-

ծիչ, ուրարտագետ, հնությունների պահպանության բաժնի վարիչ և դասախոս Երևանի պոլիտեխնիկական ինստիտուտի:

7. Ծարտարապետ Բաղրիկ Արզումանյան, «Երևաննախագիծ» ինստիտուտի արվեստանոցի վարիչ:

Հանձնաժողովի աշխատանքներին հաճախ իր մասնակցությունն է բերում նաև ժողովրդական նկարիչ Գրիգոր Խանջյանը, որը 1968 թվականից դառնում է մենայունադամ հանձնաժողովի:

Ծարտարապետների հանձնաժողովն ամրապնդ մեկ կամ երկու անգամ հիմներ է գումարում Վեհարանում՝ Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ:

Այսուղ երախտագիտությամբ պեսոք է արձանագրել ճարտարապետների հանձնաժողովի անցյալ 16 տարիների ընթացքուն կատարած աշխատանքները և՝ Մայր Աթոռում, և՝ Մայր Աթոռի շրջափակից դուրս (տես «Էջմիածին» ամսագիր, 1965, №№ ԺԱ.՝ ԺԲ, էջ 26—29):

Տարիների ընթացքում, սակայն, դժբախտարար, հանձնաժողովի անդամներից ու մասն մահացան. մեծանուն Վարպետը՝ Մարտիրոս Սարյան՝ 1972 թ., Միքայել Մագմանյան՝ 1971 թ., Ռաֆայել Խորայելյան՝ 1973 թ.:

Որով վերջերս Վեհափառ Հայրապետի ցանկությամբ վերակազմվեց և ամբողջացավ Մայր Աթոռին առընթեր ճարտարապետների հանձնաժողովի հետևյալ կազմը.

1. Դոկտ.-պրոֆ. Վարազդատ Հարությունյան՝ նախագահ.

2. Դոկտ.-պրոֆ. Կարո Ղաֆարյան.

3. Դոկտ.-պրոֆ. Կոնստանտին Հովհաննեսյան.

4. Ժողովրդական նկարիչ Գրիգոր Խանջյան.

5. Կոնստանտին Ալեքոնյան, ինժեներ-կոնստրուկտոր.

6. Ծարտարապետ Բաղրիկ Արզումանյան.

7. Ծարտարապետ Արծրունի Գալիկյան:

Հունվարի 26-ին, շաբաթ օրը, ժամը 13-ին, Վեհարանում, Հայոց Հայրապետի նախագահությամբ, գումարվում է Մայր Աթոռուն առընթեր ճարտարապետների հանձնաժողովի լիազումար նիստը:

Վեհափառ Հայրապետը գոհունակությամբ և սիրով ողջունում է նորակազմ հանձնաժողովին և մաղթում նորանոր հաջողություններ՝ նրա հետագա նկեղեցաշն գործունեության ճանապարհի վրա:

Հանուն ճարտարապետների հանձնաժողովի, դոկտ.-պրոֆ. Վարազդատ Հարությունյանը շնորհակալություն է հայտնում Հայոց Հայրապետին՝ հանձնաժողովի հանդեպ ցուց տրված մեծ պատվի համար, և վստահություն, որ հետ այսու էլ հանձնաժողովը մեր շինարար Հայրապետի նախագահության ներքո կշարունակի իր աշխատանքներն առանց ընդհատման՝ իրագործելու համար նրա շինարարական-կառուցողական նոր ծրագրերը՝ ի պայծառություն Մայր Աթոռու և Էջմիածին:

Ժամը 15-ին Վեհարանում, ի պատիվ ճարտարապետների հանձնաժողովի, տըրվում է ճաշկերույթ, որ փոխանակվում են շերմ ու հայրենասիրական ճառեր՝ սրտագիտություն:

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը ջերմորեն ողջունում է Մայր Աթոռին առընթեր ճարտարապետների հանձնաժողովի նորընտիր կազմին և մաղթում, որ նա իրեն հատուկ ինքնարուիս նվիրումով ու ճշմարիտ հայ մարդու մեծ սրտով շարունակի իր աշխատանքները Ամենայն Հայոց Հայրապետի կողքին՝ մարմին տալու համար նրա շինարարական բոլոր ձեռնարկներին:

